

Руското робство над бесрабските българи
Статия от Христо Ботев 4 април 1875г.

Жалостни слухове достигат до нас из руска Бесарабия, т.е. из оная обетована земя, в която една част от нашия народ намери прибежище в страшните години на своите страдания. И там, както и на всяко друго място, българинът е биен, обезчестен, излъган, съсипан и наказан по закона на варварския деспотизъм! „Кажете ни, пита един наш приятел из Комрат, виждате ли вие край на българските страдания?

В Турция ни мъчеха и предаваха едно време като скотове, а днес душат всяко едно стремление към човечески живот; в Румъния ни преследваха и продаваха на турците, а днес с още по-голяма енергия ни лъжат, експлоатират, обират и отнемат всяко едно средство за съществуване; "Сърбия ни е лъгала със своя шарлатанствующи патриотизъм в продължението на всичкото свое съществуване и още дълго време ще да ни лъже и ще да се ползува със силите, с доверието и с глупостта на нашите неразбрани патриоти; а Русия, тая мнима защитница

на славянството, тя употребява още по-радикални средства, за да изтрие от лицето на земята българските колонии. Тя отне земите на колонистите, подложи ни с всичката своя немска строгост и подлост под закона на „общата повинност" и когато ние пожелахме да оставим пепелищата на ногайските татари, които трудолюбивата българска ръка преобърна на рай, и да се върнем в своето старо отечество, изпроводи няколко черни български души, за да ни отвърнат от това намерение. Но това, което не можеха да направят устата на продадените блюдолизци, направиха казаците със своите сулици и камшици и с копитата на своите коне, направи правителството със своите тъмници, със своя Сибир и със своите 25 по гърба. Вие няма да повярвате, ако ви кажа, че в едно село (?) казаците извързаха всичките старци, мъже и ергени и като ги изпроводиха "куда Макар телят не гонял", не оставиха ни една жена необезчестена, ни една мома неразвалена, ни едно дете неизнасиловано.

Тия изпокрадоха имането и покъщнината на селяните, изпоклаха им птиците и добитъка и всичкото това премина ненаказано от страната на правителството.

На места даже и кръв се проля! Кажете ми после това – не ще ли нашият народ да заеме мястото на евреите в Европа? Не е ли всичкото това знак, че тоя народ се смяташе, и сега даже се смята, за стока, с която всеки има право да се обръща както иска? На нашите викове за свобода, на нашите стремления за братство и за съединение със славяните и на нашите трудове за прехраната на тираните никой почти не обръща никакво внимание.

В. "Знаме", год. I, бр. 13, 04.04.1875 г.